

Nr 143.

Kungl. Maj:ts proposition till riksdagen angående anslag till ersättningar på grund av förbud mot bebyggelse m. m. inom vissa strandområden; given Stockholms slott den 14 mars 1952.

Kungl. Maj:t vill härmed, under åberopande av bilagda utdrag av statsrådsprotokollet över kommunikationsärenden för denna dag, föreslå riksdagen att bifalla det förslag, om vars avlåtande till riksdagen föredragande departementschefen hemställt.

GUSTAF ADOLF.

Sven Andersson.

Utdrag av protokollet över kommunikationsärenden, hållet inför Hans Maj:t Konungen i statsrådet å Stockholms slott den 14 mars 1952.

Närvarande:

Statsministern ERLANDER, ministern för utrikes ärendena UNDÉN, statsråden SKÖLD, ZETTERBERG, TORSTEN NILSSON, STRÅNG, ERICSSON, ANDERSSON, LINGMAN, HAMMARSKJÖLD, NORUP, HEDLUND, PERSSON, HJALMAR NILSON, LINDELL.

Efter gemensam beredning med cheferna för justitie- och finansdepartementen anför chefen för kommunikationsdepartementet, statsrådet Andersson.

På grundval av ett av strandutredningen avgivet betänkande med förslag till lagstiftning om förbud mot bebyggelse m. m. inom vissa strandområden (SOU 1951: 40) har inom justitiedepartementet upprättats ett förslag till strandlag, vilket är avsett att, sedan lagrådets utlåtande inhämtats, föreläggas inne-

varande års riksdag. Den nya lagen skall enligt förslaget träda i kraft den 1 januari 1953 och skall ersätta lagen den 15 december 1950 (nr 639) om tillfälligt byggnadsförbud inom vissa strandområden. Sistnämnda lag är av provisorisk natur och gäller endast t. o. m. den 31 december 1952. Beträffande innehållet i förevarande lagförslag samt i remissyttrandena över strandutredningens betänkande torde jag få hänvisa till vad föredragande departementschefen anfört till statsrådsprotokollet över justitiedepartementsärenden för denna dag vid lagförslagets remiss till lagrådet.

Syftet med den planerade strandlagstiftningen är att trygga möjligheter för allmänheten till bad och friluftsliv inom vissa strandområden, där allmänheten för närvarande äger att fritt färdas. Till fullföljande av detta syftemål upptagas i lagen regler om kontroll av bebyggelsen inom nämnda strandområden samt bestämmelser om anordnande av genomgång genom och borttagande av vissa hindrande stängsel.

I den provisoriska strandlagen finnas icke några regler om ersättning åt markägare och annan sakägare för skada, som uppstått på grund av att bebyggelserätten inskränkts. Det nya lagförslaget innehåller däremot sådana ersättningsregler ävensom bestämmelser om ersättning för stängselgenombrytning och liknande åtgärder. Ersättningsskyldigheten avses skola åvila kronau. Reglerna om ersättning för intrång i bebyggelserätten föreslås skola äga motsvarande tillämpning beträffande skada, som uppstått till följd av byggnadsförbud enligt den provisoriska lagen.

Därest förenämnda lagförslag antages, erfordras ett särskilt anslag för de ersättningar, som skola utgå av statsmedel enligt den nya lagen. Beträffande anslaget storlek har strandutredningen framhållit svårigheterna att beräkna kostnaderna för statsverket, innan närmare erfarenheter vunnits. Utredningen har avstått från att beräkna medelsbehovet annat än för senare hälften av budgetåret 1952/53. För denna tid har utredningen uppskattat anslagsbehovet till 500 000 kronor.

Med biträdande av vad chefen för justitiedepartementet i lagrådsremissen förordat i fråga om anslaget karaktär, föreslår jag att för ändamålet anvisas ett förslagsanslag, som ställes till länsstyrelsernas förfogande. Anslaget synes böra erhålla benämningen Ersättningar på grund av förbud mot bebyggelse m. m. inom vissa strandområden. I avsaknad av säkrare hållpunkter för beräkningen av medelsbehovet föreslår jag, att anslaget för nästa budgetår uppföres med det av strandutredningen föreslagna beloppet av 500 000 kronor.

Vid anmälan av lagförslaget har chefen för justitiedepartementet å s. 97 i lagrådsremissen berört en speciell fråga, som är av intresse med avseende på anslaget disposition. Departementschefen har sålunda framhållit att, om en stängselhållare frivilligt vidtager eller förklarar sig beredd att vidtaga en stängselgenombrytande åtgärd i direkt syfte att bereda allmänheten tillträde till ett strandområde, länsstyrelsen torde vara oförhindrad att av disponibla medel efter prövning utanordna ett bidrag för åtgärden. Jag förutsätter, att förevarande anslag skall kunna tagas i anspråk även för sådant ändamål.

Under åberopande av det anförda hemställer jag, att Kungl. Maj:t måtte föreslå riksdagen

att till *Ersättningar på grund av förbud mot bebyggelse m. m. inom vissa strandområden å riksstaten för budgetåret 1952/53* under sjätte huvudtiteln anvisa ett förslagsanslag av 500 000 kronor.

Med bifall till denna av statsrådets övriga ledamöter biträdda hemställan förordnar Hans Maj:t Konungen, att proposition av den lydelse, bilaga till detta protokoll utvisar, skall avlätas till riksdagen.

Ur protokollet:

Östen Falken.